

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Imperator Antiochiam profectus, eos qui consubstantiale astruebant
insectatus est, & de iis quae Edessae gesta fuerunt, & praefecto
co[n]tumelia affecto, ac ciuium fide & animi praestantia, & de ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

memoriam cōmendare. Præfectus admodum extimescēs, nē si illos palā & in oculis omniū trucidaret, multitudo impetu temerario incitata, ipsum seditiose adoriretur, simulat se in exiliū eos missurū. Illi rē excelso & erecto animo ferūt. Præfectus itaq; iubet eos in nauigiū imponi, perinde ac si in exiliū recta abducerētur: nautis tamē in mandatis dat, vt cū ad mediū pelagus peruentū foret nauigiū succenderent: vt hoc modo è vita migrantes, nō haberent, qui eos sepulturæ mandarēt. Sic igitur factum est. Nam nautæ ad medium pelagus Astacenum peruecti, imperata faciūt: ipsiq; succēso nauigio, Scapham quæ sequebatur conscendentes reuertūtur. Fortè fortuna ventus Subsolanus grauer spirat, nauigiūq; succensum tam vehementer pellit, vt celerrimo cursu per mare prolaberetur, & vsque eo duraret, quoad in Nauale quod Dacidizus vocatur, appelleret: vbi pariter cum ipsis pijs viris tandem penitus absumptum est. Creber quidem sermo apud multos vsurpatur hoc crudele & impium facinus minimè inultum fuisse. Nam statim post, fames acerbissima per vniuersam Phrygiam peruasit: ita vt complures incolæ illius regionis exiguo temporis spatio necessitate adducti, tam Constantinopolim, quàm ad alias prouincias confugerent. Constantinopolis enim, quamuis infinitam hominum multitudinem alat sustentetq; tamē partim propter rerum ad vitam necessariarum inuentionem, quæ per mare fit, partim propter pontum Euxinum, qui ei finitimus est, quiq; frumentum cum opus sit, abunde suppeditat, maxima omnium rerum copia circumfluit.

Quod Imperator Antiochiam profectus, eos qui constantiale astruebant infectatus est, & de iis quæ Edessa gesta fuerunt, & præfecto cōtumelia affecto, ac ciuium fide & animi præstantia, & de pia quadam muliercula. CAP. XIII.

Valens Imperator hanc famis asperitatem paruifaciēs, Antiochiam petit: ibiq; cōmoratus, omnes qui Arianam detestabatur doctrinā, hostiliter expugnare cœpit. Nā eos, vtpote cōtra Arii opinionē, fide cōsubstantialis
firme

firmè adherescētes, nō solū per oēs fere orientis ciuitates ab ecclesiis expulit, Verumetiā hoc supplicio de illis sumpto minime saturatus, varia cruciatus genera illis irrogauit: ac multo maiorem numerum, quā qui supra citatus sit, cum alijs diuersis mortis generibus, tum potissimum in flumina demergendo, è medio sustulit. Porro, de facinore ab eo Edesæ Mesopotamiæ edito hoc loco dicamus. In eā ciuitate egregium & magnificum templum est diuo Thomæ apostolo dicatum: crebraq; hominum multitudo eo propter loci sanctitatem confluit. Quod quidem Valens videre cupiens, cum pro certo cognosceret ipsius hæresim vniuersæ hominum multitudini, qui ibi conueniebant, inuisam esse, fertur manu præfectū propterea percussisse, quòd illos inde non ante abigendos curasset. Vbi verò præfectus hac insigni affectus contumelia, se parauerat animo valde inuito (noluit enim tantæ hominum frequentiæ cædem inferre) ad Imperatoris iræ obsequendum, clam illis significat vt nemo in eo templo offenderetur, Verum nemo erat, qui eius vel concilio, vel minis animum aduerteret. Nam postridie omnes gregatim ad illud templum conuolant. Ac dum præfectus cum ingenti militum manu ad templum, quo Imperatoris animum bile accensum satiare, ire maturat, mulier quædam inops cum filio suo manu secum attracto, eo accurrens, turmam stipatorum media perripit. Quam rem præfectus grauiter & indignè ferens, mulierem ad se adduci iubet: eamq; sic compellat: O infœlix mulier, quo tam temerè properas? Tum illa, quo alij, inquit, etiam properant. Et ille, an non, inquit, audiuiſti præfectū omnes, quos ibi reppererit, interfectorum? Audiui equidem, inquit, & propterea propero, vt ibi ipsa reperiar. Quæ cum præfectus audiuiſſet, inde de reliquorum ad eum locum concursantium confidentia coniecturam fecit. Idcirco Imperatorem adit: illumque docet, omnes ad mortem pro fide sua oppetendam esse paratos: adiecitq; facinus temerarium & indignum esse tantam multitudinem tam exiguo temporis momento neci dare: atque adeo Imperatori persuasit, vt iracundiæ suæ flammam extingueret. Ad hunc modum, itaque Edeseni effugerunt, ne ab Imperatore profus expugnarentur.

Quòd